

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา โดยใช้วิธีสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์*

อาทิตยา พันธชนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้าน
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน
มัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา โดยใช้วิธีสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2
สงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 80 คน สุ่มแยกเป็นกลุ่ม
ทดลองที่ 1 จำนวน 40 คน กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 40 คน ดำเนินการ
ทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest
Design กลุ่มทดลองที่ 1 ใช้วิธีสอนแบบตรง กลุ่มทดลองที่ 2 ใช้วิธีสอนแบบ
แปลและไวยากรณ์ เวลาที่ใช้ในการทดลองกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดย
ใช้เนื้อหาเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ สถิติที่
ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t - test แบบ dependent และ t-test แบบ
independent

*วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผลการวิจัยสรุปว่า

1. คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความตีความ และขยายความ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความตีความ และขยายความ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ระหว่างกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ แตกต่างกัน

5. คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่างๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพที่จะแข่งขันในเวทีโลก การจัดการเรียนการสอนในยุคข้อมูลข่าวสาร ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาส

ในการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนด ให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถจัดทำรายวิชาเลือกที่มีความเข้มข้นให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงต้องเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารในห้องเรียน ผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมให้มีความเหมาะสม เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน โดยจัดกิจกรรมในลักษณะของการบูรณาการซึ่งกันและกัน โดยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน แต่การที่จะสอนทักษะทั้ง 4 ในขณะเดียวกันกระทำได้ยาก และมักไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากภาษามีลักษณะของการพัฒนาการเป็นขั้นตอนตามธรรมชาติ การพัฒนาทักษะทางภาษาที่สำคัญ คือ การพัฒนาทักษะการฟัง และทักษะการอ่าน โดยผู้สอนเริ่มพัฒนาทักษะการอ่านก่อนแล้วจึงเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนให้พัฒนาทักษะอื่นๆ ไปพร้อมๆ กัน

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญมากในชีวิตประจำวัน ซึ่งสามารถนำมาเชื่อมโยง และบูรณาการกับทักษะอื่นๆ ได้ง่าย เพราะผู้อ่านย่อมดึงข้อมูลของสิ่งที่อ่านออกมาเพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร โดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจเนื่องจากการอ่านที่ก่อให้เกิดการสื่อสารได้อย่างมีความหมาย ผู้อ่านต้องแปลความ ตีความ และขยายความของบทอ่านได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพจะเห็นได้ว่า นักวิชาการ นักการศึกษา นักปราชญ์ หรือผู้ที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานต่างๆ ล้วนมีพื้นฐานมาจากการอ่านแทบทั้งสิ้น แต่เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ซับซ้อน

และต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นอย่างดีจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนจากการเรียนในห้องเรียนจากผู้สอนจนชำนาญก่อน จึงไปฝึกเพิ่มเติมนอกห้องเรียน การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศควรเน้นที่ทักษะการอ่านซึ่งเป็นทักษะที่ใช้มากและจำเป็น ดังนั้น การสอนอ่าน ควรสอนให้นักเรียนมีความสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจกับสิ่งพิมพ์ในรูปแบบต่างๆ ที่ปรากฏจริงในชีวิตประจำวัน มีแบบฝึกหัด ให้นักเรียนใช้ภาษาโดยอัตโนมัติและจัดกิจกรรมทางภาษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา เพื่อติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริง และกิจกรรมต้องมีสภาพการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ถึงแม้ว่าทักษะการอ่านจะมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่จากการวิจัยต่างๆ พบว่า ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ สาเหตุเนื่องมาจากผู้สอนใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมทำให้การอ่านของล้มเหลว และการสอนไม่ได้ให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างแท้จริง เนื่องจากผู้สอนจะเน้นไปในด้านการแปล เน้นความจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์ซึ่งไม่ส่งเสริมทักษะการคิด ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจในการอ่านไม่สามารถสรุปองค์ความรู้จากการอ่านให้ออกมาเป็นคำพูดหรือตัวอักษรได้ ประกอบกับผู้สอนไม่ได้สอนให้นักเรียนฝึกฝนกระบวนการอ่านอย่างแท้จริง แต่จะสอนโดยวิธีแปลเป็นภาษาไทยแทนที่จะให้นักเรียนทำความเข้าใจโดยใช้ภาษาอังกฤษและที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ทักษะการอ่านต้องอาศัยประสบการณ์ ความรู้เดิม ประสบการณ์ในการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมีอิทธิพลที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจในการเรียน โดยผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความถนัดในการเรียน และต้องให้นักเรียนใช้

ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดไม่ควรใช้ภาษาไทย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำวิธีการสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ว่าวิธีไหนจะมีความเหมาะสมกับบริบทของนักเรียนมากกว่า และจะนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการปรับปรุงการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ที่ได้รับการสอนแบบตรง (Direct Method) กับการสอนแบบแปลและไวยากรณ์ (Grammar Translation Method)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ที่ได้รับการสอนแบบตรง กับการสอนแบบแปลและไวยากรณ์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 6 ห้องเรียน รวม 253 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน รวม 80 คน ซึ่งมีความสามารถคละกัน

คัดเลือกมาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับสลาก แล้วจับสลากแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้กลุ่มหนึ่งเป็น กลุ่มทดลองที่ 1 อีกกลุ่มหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองที่ 2

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองสอนกับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม เป็นเนื้อหาเดียวกันที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาจากหนังสือเรียน วารสาร สิ่งพิมพ์ที่มีความยากง่ายระดับเดียวกันกับบทอ่านของหนังสือประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อ 31101 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 เรื่อง คือ เรื่อง The elephant, Fast food และ The weather ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีการสอบก่อน และการสอบหลังโดยการสุ่ม (Randomization Control Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการ

1. ทดสอบนักเรียนทั้งหมด 253 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

2. คัดเลือกนักเรียนมา 2 ห้องเรียนโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลาก

3. จับสลากนักเรียนแต่ละห้องเลือกกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ใช้วิธีสอนแบบตรง

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 ใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั่นคือ ก่อนเรียน นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับเดียวกัน

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ กลุ่มทดลองที่ 2 ได้คะแนนเฉลี่ยรายทักษะสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 และเมื่อพิจารณารายทักษะแล้ว ทักษะการแปลความเป็นทักษะที่นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มทำคะแนนได้ใกล้เคียงกัน รองลงมา คือ ทักษะการขยายความ ส่วนทักษะการตีความ นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ทำได้ดีที่สุด นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ทำได้น้อยที่สุด จึงกล่าวได้ว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 ทุกทักษะ

4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ระหว่างกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำแตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยรวมของกลุ่มทดลองที่ 1 ทุก

ทักษะไม่ผ่านเกณฑ์ครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม (15 คะแนน) แต่ถ้าพิจารณาเป็นรายกลุ่ม นักเรียนกลุ่มสูงจะผ่านทุกทักษะ นักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำจะไม่ผ่านทุกทักษะ ส่วนค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มทดลองที่ 2 ทักษะการขยายความไม่ผ่าน แต่ถ้าพิจารณาเป็นรายกลุ่ม นักเรียนกลุ่มสูง และกลุ่มปานกลาง จะผ่านทุกทักษะ ส่วนนักเรียนกลุ่มต่ำ จะไม่ผ่านทุกทักษะ

5. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์มากกว่าวิธีสอนแบบตรง

สรุปว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา โดยใช้วิธีสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทั้งกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีสอนแบบตรงทุกทักษะ ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนยังเคยชินกับการสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ตั้งแต่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะใน 3 ส่วน คือ

1. ข้อเสนอแนะจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา กลุ่มสูงควร

ใช้วิธีสอนแบบตรง กลุ่มปานกลางถ้าใช้วิธีสอนแบบตรงควรใช้เนื้อหาที่นักเรียนมีความสนใจเป็นพิเศษ ส่วนกลุ่มอ่อนควรใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ไปก่อน แล้วจึงค่อยๆ ใช้วิธีสอนแบบตรงควบคู่ไปโดยมีให้นักเรียนรู้ตัว

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้สอนควรแยกนักเรียนเป็นกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง กลุ่มต่ำให้ชัดเจน เพื่อจะได้พัฒนานักเรียนให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน

1.3 กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำแต่ละครั้งควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.4 จัดกิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มสูง ได้มีส่วนช่วยนักเรียนกลุ่มอ่อน เพื่อสร้างความมั่นใจในการเรียน

1.5 นักเรียนที่ได้รับวิธีสอนแบบตรงมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเข้าใจต่ำกว่าวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ เนื่องจากนักเรียนไม่ชินกับการสอนดังกล่าว ซึ่งการสอนแต่ละวิธีมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด ฉะนั้น ผู้สอนไม่ควรใช้วิธีใดวิธีหนึ่งแต่ควรนำทั้ง 2 วิธีมาผสมผสานกัน

1.6 จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับระดับความสามารถทางการเรียน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ต้องใช้กิจกรรมเสริมเข้าช่วย

1.7 เนื้อหาที่นำมาให้นักเรียนอ่านควรเป็นเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจหรือใกล้ตัวนักเรียน จากการทดลองพบว่านักเรียนมีความสนใจในเนื้อหาเกี่ยวกับ Fast Food, Elephant และ The Weather ตามลำดับ

1.8 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ผู้สอนต้องระลึกละเอียดว่าการที่นักเรียนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ไม่เหมือน

กับภาษาของตน เพราะนักเรียนไม่ได้เรียนตาม
ธรรมชาติ แต่ต้องอาศัยส่วนประกอบอื่น ๆ อัน
ได้แก่ ผู้สอน สื่อการเรียนการสอน และ
สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน แต่การเรียน
ภาษาของตนเองนักเรียนจะเรียนจากบุคคล
แวดล้อม ได้รับการฝึกฝนตลอดเวลา มีผู้พูด
ให้ฟังเป็นตัวอย่าง เด็กพูดตาม มีผู้แก้ไขอยู่
รอบด้าน ทำให้ภาษาซึมซับเข้าไปสู่นักเรียน และ
สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เกี่ยวข้อง

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความ
สามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ
เข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ผู้วิจัย
คิดว่าไม่เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษา
อังกฤษในยุคของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
ซึ่งต้องสัมพันธ์กับภาษาอังกฤษ ฉะนั้น
ผู้เกี่ยวข้องควรปรับกิจกรรมให้มีความเหมาะสม
คือ

2.1 สำหรับผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.1 ในการสอนแต่ละครั้งผู้
สอนควรใช้ภาษาอังกฤษให้มาก ถ้าเป็นไปได้
ไม่ควรใช้ภาษาเดิมของนักเรียน

2.1.2 ผู้สอนควรเอาใจใส่นักเรียน
กลุ่มอ่อนเป็นพิเศษ โดยการแนะนำเป็นราย
บุคคลหรือใช้การสอนซ่อม และหาทางช่วย
เหลือเพื่อให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียน

2.1.3 ควรใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อซ่อม/
เสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตามศักยภาพของตน

2.1.4 จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้
เรียนรู้ด้วยตนเอง

2.1.5 จัดทำสื่อ CAI ให้นักเรียน
เรียนรู้ด้วยตนเอง

2.1.6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน
สอนให้นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่ม โดยมีนักเรียน
กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ใน

อัตราส่วน 1 : 2 : 1

2.1.7 ผู้สอนควรให้นักเรียนได้รับ
ประสบการณ์ตรง ในการใช้ภาษาอังกฤษบ้าง
เพื่อให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของการเรียนภาษา
อังกฤษ โดยอาจเชิญชาวต่างชาติมาพบกับ
นักเรียนในบางโอกาส เช่น การจัดค่ายภาษา
อังกฤษเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความ
กระตือรือร้นในการเรียนและได้ฝึกประสบการณ์
ในทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการฟัง การพูด และ
การเขียน ในลักษณะของการบูรณาการภายใน
กลุ่มสาระการเรียนรู้

2.1.8 ในการจัดกิจกรรมการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนต้องคำนึงปัจจัย
ต่อไปนี้เป็นสำคัญ

2.1.8.1 สิ่งแวดล้อม บริบท
ของประเทศไทยบางแห่งยังไม่คุ้นเคยกับการ
สอนโดยใช้ภาษาอังกฤษ ควรใช้ภาษาไทยบ้าง
ตามความยากง่ายของสาระการเรียนรู้

2.1.8.2 ผู้สอนจะต้องปรับปรุง
และพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ
โดยการเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง

2.1.8.3 นักเรียน ต้องเป็น
คนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และมีความพยายามในการ
ฝึกทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่อง

2.1.8.4 ทักษะคิดของนักเรียน
ควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้นักเรียนมี
ทัศนคติที่ดีซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงขึ้น

2.2 สำหรับสถานศึกษา

2.2.1 ควรสนับสนุนให้ผู้สอนวิชา
ภาษาอังกฤษเข้าร่วมอบรม เกี่ยวกับเทคนิคการ
สอนต่างๆ ที่สามารถนำมาประยุกต์ในการ
จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละกลุ่ม

2.2.2 ควรสนับสนุนให้ผู้สอนวิชา
ภาษาอังกฤษเข้าอบรมเกี่ยวกับการสร้างสื่อ
เทคโนโลยีในการสอนภาษาอังกฤษ

2.2.3 ร่วมกับสถาบันการศึกษา หรือสถาบันการสอนภาษา จัดโครงการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

2.2.4 จัดศูนย์การเรียนรู้ภาษา ภาษาอังกฤษให้นักเรียนสามารถค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเอง

2.2.5 สร้างแรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษ โดยเชิญรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมาพูดให้นักเรียนฟัง เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับทราบหรือรู้ เห็นว่าผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษได้รับความสำเร็จ ในชีวิตมากกว่าผู้ที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษ ทั้ง ได้รับการยกย่องจากสังคมด้วย

2.2.6 ควรให้เจ้าของภาษาต่างประเทศมาสอนนักเรียนประจำ โดยสอนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง เพื่อให้นักเรียนกล้า แสดงออกและมีความมั่นใจในการใช้ภาษา นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนได้ฝึกทักษะทางภาษากับ เจ้าของภาษาอย่างมั่นใจ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการนำไปใช้ในการจัดการ เรียนรู้ทักษะอื่น ๆ เพื่อให้แน่ใจในผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

3.2 ควรมีการศึกษาซ้ำกับนักเรียนทั้ง ระดับชั้น เพื่อให้แน่ใจในผลที่เกิดขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอน ผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียน ในการพัฒนานักเรียนให้มีประสิทธิภาพ และ เติบโตตามศักยภาพของแต่ละคน

3.3 ควรศึกษากับนักเรียนในระดับชั้น อื่น ๆ ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัย ในระดับต่าง ๆ

3.4 ควรมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ด้าน ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะด้วย เพื่อ จะได้ทราบศักยภาพที่แท้จริงของนักเรียนแต่ละ

คน และได้หาแนวทางในการพัฒนาต่อไป

3.5 ควรขยายเวลาในการสอนหรือทำ วิจัย เป็น 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการ อ่านเพื่อความเข้าใจเป็นระยะเวลายาวนานขึ้น และนักเรียนเกิดความชำนาญจากการฝึกทักษะ ดังกล่าว นอกจากนี้ นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะ อื่น ๆ เพิ่มเติม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการ พัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียน

3.6 ควรทำการศึกษาดูแบบแปรตามอื่น ๆ เช่น การกล้าแสดงออกของนักเรียน ความรับผิดชอบ การทำงานกลุ่ม ความมีวินัย ความ คิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นต้น

3.7 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสอน อ่านในลักษณะอื่น ๆ ด้วย เช่น การหาใจความ สำคัญ การสรุปและการอ้างอิง การจัดลำดับ การ หาความหมายของคำศัพท์โดยใช้บริบท เป็นต้น

3.8 ควรมีการศึกษาการอ่านเพื่อ ความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบอื่น ๆ ด้วย เพื่อจะได้ทราบว่า นักเรียนที่มีความสามารถ ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันด้วย

3.9 ควรมีการสอนซ่อมให้แก่นักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์ จะทำให้นักเรียน ได้รับความรู้เท่าเทียมกับนักเรียนคนอื่นในชั้น เรียน ซึ่งอาจจะส่งผลให้คะแนนการประเมิน หลังเรียนเพิ่มมากขึ้น

3.10 ควรขยายผลให้ผู้สอนในกลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ทราบผล การวิจัย เพื่อนำไปวางแผนในการทำวิจัย นักเรียนที่รับผิดชอบ

3.11 ควรจะพัฒนาตนเองในการทำ วิจัยเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนานักเรียนที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง โดยถือว่าการวิจัยเป็นส่วน หนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน และนำผล จากการวิจัยเสนอต่อเพื่อนร่วมงานในรูปแบบ ต่าง ๆ ตามโอกาสที่เหมาะสม